

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

излази недељно један пут
цена за Србију:

на годину	6 дин.
за попа године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 5. Августа 1890.

Цена је огласима 6 дин. паре од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Нешлаћена писма не примају се.

НАРЕДБА УПРАВЕ ВАР. БЕОГРАДА

По решењу Господина Министра војног, од 16. тек. мес. ФБр. 352, и претпису команданта дунавске дивиз. области од 22. тек. мес. Бр. 341., позивају се сви обvezници пешаци II. позива народне војске са припадајућом комором (сем прекобројних) на тро-дневно вежбање на батаљоним зборним местима.

Усљед горњег наређења. Управа вароши Београда позива све обvezнике и комору за чете и батаљ. штаб из Београда, да неизоставно, на дан 11. Августа ове године, у 8 сати пре подне, дођу на зборно место на „Тркалишту“.

Сви су обvezници из I-вог батаљ. вар. Београда.

Обvezници и коморије имају собом понети храну за 4 дана. Сиромашнима, по доказу, даје општина. Сем хране, сваки обvezник пешак има понети себи и покривку.

За изостанак никаково извинење неће вредити, но ће сваки поред двогубе вежбе добити и најстрожију казну.

Од управе вароши Београда 28. Јула 1890. Бр. 10 485.

НАРЕДБА ОКР. КОМАНДЕ

Према правилима о регрутовању обveznica за стални кадар, од 15. Јуна 1884. ФБр. 4226, и претписа команданта дунавске дивизијске области, од 16. овог месеца Бр. 3966., регрутовање ће се ове године предузети 5. Септембра

С тога се овам позивају, да реченога дана у 7 часова изјутра дођу у општинску кућу и представу регрутној комисији:

1. Сви мушкарци који су рођени 1870. год, и то: како, они који су се родили овде у месту, тако и они који су се доселили у Београд.

2) Неспособни задругари поједињих обveznika, чија неспособност даје регруту права на скраћени рок; а могу доћи и други из задруге ради објашњавања задуженог стања.

3. Привремено неспособни регрути од прошлих година који имају собом понети и уверење којим су за привремено неспособне били оглашени.

Из канцеларије штаба VII. београдске пуковске окружне команде 20. Јула 1890. год. Бр. 4716.

Рад општинског одбора

XXXIX. РЕДОВНИ САСТАНАК

23. Јула 1890. год.

Вили: Заст. Председника С. Карапешић, Чланови одбора: Коста Михајловић, Р. Драговић, С. Азријел, Илија Цветановић, М. Јовановић, Адолф

Шток, Љубомир Јовановић, Јов. М. Тадић, Р. Ј. Ђирковић, Риста Петровић, К. П. Михајловић, Милов. Р. Маринковић, Л. Џаниковић, В. Виторовић, Гав. Ђркић, Јов. Ђурић, Коста Д. Главишић, Јов. Петковић.

I.

Председништво саопштава, да је на дневном реду избор црквених одбора по новом закону о црквеним властима.

Пошто за сваку парохијалну цркву треба изабрати одбор од 10 лица, то је поверио, да сиреме кандидацију за идући састанак, одборници: г. г. Лаза Џашковић (за Саборну цркву), К. П. Михајловић (за Вознесенску), Јов. Ђурић (за цркву Св. Марка) и Риста Петровић (за цркву св. Александра Невског).

II.

По саслушању прикупљених извештаја о цени жита и брашна, решено: да остане цена хлебу 20 дин. паре килограм до 1. Августа, а тада стави штапче опет на дневни ред. А у будуће, пак, кад год се буде решавало о такси хлеба, Суд општински да подноси и преглед цене, по којима је ранија такса била одређена, а тако исто и табелу по којој ће се, према цени жита и брашна, расходима које имају хлебари и проценту зараде њихове, израчунавати и одређивати цена хлебу.

III.

Преједништво реферише, да је, према одлуци одбора из седнице 28. Маја т. г., добављен извештај о стању у коме се налази Лаза Ђорђевић, бив. кројач и да се по томе може донети и дефинитивна одлука: хоће ли му се дати помоћ, коју је тражио из суме што је општини накнађена за трошкове скроја погреба и. К. Хранишављевића.

Прибављеним извештајем с меродавне стране (АБр. 1168) потврђено је, да је молилац у превеликој беди: ударен капљом и по све сиротног стања и без икаквог издржавања; па с тога, и пошто је општини п. Хранишављевић завештао знатну суму, Одбор је решио: да се Лази Ђорђевићу, кројачу из општинске касе учини помоћ за коју је молио, и према томе да му се изда на терет партије, за непредвиђене трошкове још колико му је мање издато по одлуци Одбора од 18. Јула 1885. г. СБр 8794.

VI.

Председништво износи план, по коме би се имала извршити регулација у „Васиној“ улици (код цркве Д. Фархи), ако би се и одбор са уцртаном линијом сјожио.

По расмотрењу поднесеног плана, Одбор је изabrao комисију од г. г. М. Николића, Милов. Р. Маринковића, Мат. Јовановића и А. Штока да даде мишљење.

XXXX. ВАРИДНИ САСТАНАК

27. јула 1890. год.

Вили: Заступник председника С. Карапешић; чланови одбора: г. г. Л. Џашковић, М. Маринковић, А. Одавић, Ј. Тадић, М. Цветковић, М. Јовановић, А. Шток, С. Милићевић, Р. Ђирковић, Ј. Ђурић, Ванђел Николић, Риста Петровић, М. Денчић, Ђор. Николић, С. Ј. Азријел, Ђ. Јовановић, И. Цветановић, К. Б. Михајловић, Р. Драговић, К. П. Михајловић.

I

Прочитан и примљен записник одлука из седнице од 16. тек. мес., без примедаба.

II.

По саслушању протокола и услова лицитације (ГБр. 760) решено да се Јов. Трајковићу предузимачу уступи оправка коњушнице (у кући пожарне чете) и собе за кочијаше за укупну цену 800 дин., а тачно по условима.

III.

По прочитању извештаја и услова лицитације (ГБр. 913) одобрено: да се Ставри Костићу уступи грађење калдрме у „Обреновој“ улици и то само по средини (коловоз) по 2 дин. и $39\frac{1}{4}$ паре; а за грађење тротоара, и то од камених плоча, почем је улица важна, да се изда наредба грађанству одмах.

IV.

Грађевинско одељење реферише, да су држане две лицитације, једна за откопавање (ГБр. 898) а друга за калдрмисање „Зетске“ улице (ГБр. 899). Прва је остала на Петку Вељковића по 1·20 дин. од кубног метра а друга на Ристу Крстićу и то калдрмисање коловоза по 2·57 а тротоара по 1·97.

По саслушању услова, одлучено: да се усвоји лицитација за грађење калдрме и посао Ристи Крстićу уступи; а лицитација за откопавање да се одбаци, па председништво или да да по јевтинију цену од излицитиране и тај посао уступи Ристи Крстićу, почем је мала количина земље која ће се откопавати, или да преда то другоме лицу које даде јевтинију цену.

V.

По саслушању извештаја о лицитацији за откопавање дела „Војничке“ улице, од „Душанове“ до „Рајићевог трга“ (ГБр. 895), решено: да се иста усвоји и откопавање преда Живку Тришићу предузимачу по 87 паре дин. од кубног метра и по условима.

VI.

Грађевинско одељење извештава, да су и за балканску улицу држане две лицитације: једна за откопавање а друга за грађење калдрме (ГБр. 896 и 897). Обе су остале на Стојана Настасијевића и то откопавање по $99\frac{1}{2}$ паре дин. од кубног метра, а калдрмисање коловоза по $2\frac{66}{2}$, а тротоара по 2 дин. и $9\frac{1}{2}$ паре.

По саслушању услова, одлучено: да се Стојану Настасијевићу уступи откопавање земље и калдрмисање средине, по излицитираној цени, а за грађење тротоара да се изда одмах јав. наредба сопственицима имања, да тротоаре награде од камених плоча, коцака.

VII.

Грађевинско одељење извештава, да је услед извршене нивелације у „Милутиновој“ улици потребно да се одмах откопа по нивелети и један део „Фишеклиске“ улице, испред имања Ј. Ристића, како би се омогућио саобраћај.

Узета је изјава од предузимача Карла Шмита, који је откопавао и „Милутинову“ улицу, и он је дао две цене: 0·95 ако би земљу носио у бару Венецију, а 0·85 ако би земљу насипао у „Књаз-Милошеву“ улицу.

Пошто је потребно да се овај посао што пре уради, одобрено: да суд сам поступи како за сходно нађе и откопавање уступи, ако је могуће по 0·80 дин. од куб. метра с тим, да се земља носи у „Књаз-Милошеву“ улицу.

VIII.

Грађевинско одељење реферише, да се у неким откопаним улицама на Врачару, које су одавно нивелисане, имају саградити тротоари, па пошто сада у „Сарајевској“ улици довршује калдрму Панта Манојловић, предлаже да се или понуди истом предузимачу да и речене тротоаре прави по 2·10 дин. или да се распише кратка лицитација.

Да би се што пре и грађење тротоара могло предузети и на време свршити, Одбор решава: да се не расписује лицитација, ако Панта Манојловић пристане да тротоаре у свим улицама гради по 2 дин. кв. метар, у коме случају да му се посао уступи.

IX.

Грађевинско одељење реферише (ГБр. 706) да су на лицитацији 18. Јула издавани под знаком „Ташмајдан“ и „Бела марама“. За „Ташмајдан“ било је више лицитаната а други

није нико линитирао. „Ташмајдан“ је подељен у три дела, и сваки је лицитиран за се. Први део остао је на Карла Шмита по 0·56 дин. од куб. метра а да буде обvezан извадити најмање 1025 куб. метара камена; други део на Петра Јовановића по 0·68 дин. и да извади за годину дана 1060 метара; а трећи део на Саву Раденковића по $0\cdot74\frac{1}{4}$ дин. с тим да извади до 1036 куб. метара.

После лицитације добивене су четири понуде. Од Карла Шмита (ГБр. 922) да плаћа за сваки куб. метар по 0·80 дин. или да се не одређује количина коју мора вадити, него да извади колико му буде потребно. Од Петра Јовановића (ГБр. 854) на кога је лицитацијом ограђен други део мајдана по 0·68 дин. понуда: да плаћа по 0·90 за куб. метар. Од Ђубисава Ивановића и Јордана Антоновића (ГБр. 844) да плаћају по 0·80, а да изваде год, до 1060 куб. м. из другог дела мајдана. Од Саве Раденковића на кога јо остало трећи део мајдана, да плаћа по 9 и. д. више дакле по 80 п. и да извади на колико је лицитацијом пристао.

Сем ових понуда за „Ташмајдан“, добивена је од Живка Тришића понуда за мајдан „Бела марама“ (ГБр. 921) Нуђи 500 дин. закупнине годишње и да о своме трошку отвори мајдан ако му се он уступи на две године.

По прочитању свију понуда и услова лицитације, одлучено: да се уступи:

- с. неа) Карлу Шмиту уступи први део „Ташмајдана“, ако прида годишње вали најмање 800 куб. метара.

б). Ђубисаву Иванићу и Јордану Антоновићу други део п. д. условом да годишње изваде до 1060 куб. метара.

в). Сави Раденковићу трећи део с тим да годишње извади до 1036 куб. метара.

Сваки од ових закупаца да плаћа за куб. метар по 0·80 и да камен вади и мајдан одржава онако како суд буде прогласио.

Преко понуде Ж. Тришића, као некорисне, прешло се на дневни ред.

X.

Према акту проповедниција београдског (АБр. 1223) и члана 44. закона о црквеним властима, изабрана за чланове црквених парохијских одбора:

За Саборну цркву:

1. Никола Стевановић, свештеник.
2. Димитрије Петровић, гостиничар.
3. Милија Кара-Стојановић, трговац.
4. Милош Милошевић, ликерџија.
5. Миленко Стевановић, трговац.
6. Ђубисав Стојановић, трговац.
7. Божа Тобошаревић, трговац.
8. Алекса Биба, трговац.
9. Сава Костандиновић, трговац.
10. Јован Ђорђевић, трговац.

За Вазнесенску цркву:

1. Петар Лазаревић, трговац.
2. Никола Бошковић, абаџија.
3. Јокан Петровић, абаџија.
4. Коста Тодосијевић, трговац.
5. Милан Марковић, кафеџија.
6. Риста Петровић, бакалин.
7. Јован Христић, кафеџија.
8. Алекса Савић, дрварски трговац.
9. Таса Данчевић, трговац.
10. Милорад Стефановић приватије.

За цркву св. Марка:

1. Иса Георгијевић, свештеник.
2. Стеван Ивковић, трговац.
3. Станоје Николић, учитељ.
4. Ђока Б. Вељковић, земљеделац.
5. Богослав Марјановић, кафеџија.
6. Тома Лазаревић, кафеџија.
7. Милан М. Ђорђевић, земљеделац.
8. Милан Цветковић, бакалин.
9. Мита Ристић, трговац.
10. Мијајло Мијајловић, трговац.

За цркву на Дорђолу:

1. Никола Кики, трговац.
2. Аврам Тирић, трговац.
3. Јанаћ Константиновић, бакалар.
4. Светозар Николић, штампар.
5. Нестор Ристић, лебар.
6. Мијајло Јовичић, винар.
7. Сава Ристић, пекар.
8. Ђира Петровић, каферија.
9. Панта Боди, каферија.
10. Лаза Радоњић, јорганџија.

Пијачно питање

(Како да распоредимо градске тргове)

III.

Као што смо на крају другога чланска поменули, при решавању локалних питања, која су од општег интереса, не сме се ни у коме случају ићи за користима једнога или другога краја више, него се мора изналазити начин, који ће што већма задовољити правичност, и тиме стећи општу сагласност.

Пијачно питање нарочито, и сувише је деликатне природе. У мањим градовима оно има својих особитих тешкоћа, са којих га је теже решавати но и које друго локално питање. Тешкоће те дају се савлађивати само тада, кад се с меродавне стране на време правилно схвате: локални односи, стварне потребе и општа корист, и кад се на томе основу озбиљно прегне да се установи не оно, што ће моментано задовољити гласачку већину, него што ће с тачке вишег посматрања најприближније одговарати општим локалним интересима. На сваки други начин пијачно питање може само привремено бити скидано са дневнога реда, да кроз кратко или дуже време повуче за собом још веће последице често на штету баш оних грађана који су најмање тражили да им трг дође испред имања, и који с тога највећма осећају штету, кад због премештаја пијаце на други крај, падне она закупна цена њиховом имању, коју су дотле имали, те изгубе знатан приход који су једном вукли.

Што се пијачно питање у нашем граду развијало у прошлости на скоро јединствен начин, тако, да смо сви из реда могли увек бити само нездовољни, узрок је лежао, по нашем немеродавном мишљењу, само у томе, што је с надлежне стране и сувише мало пажње поклањано оцени свију оних околности, које је ваљало не превиђати па да се створе нужне олакшице. Ко може тврдити да није било излаза: да се стане на пут слепом распаљивању борбе грађанства једног дела града са другим; да се узбуђене страсти сузбијају а личне користи не истављају пошто по то на прво место?

Свега грађанства не тиче се само то да ли ће главни трг животних намирница бити на овом или оном крају. Међу тим пијачна борба, и целокупно решавање и у Одбору и на Збору, сводило се увек само на то једно, на питање *о главној пијаци за свакидашње намирнице*. О пијаци за производе, о дрварском, сточном и др. већим трговима никад ништа. Нама се чини да је одавна било потребно да се о трговима у вароши свестраније суди, да се за времена, пре и самог пројекта будуће регулације, не само расправи гдје ће остати за увек главна и на којим ће се другим тачкама моћи отварати мање споредне пијаце за животне намирнице, него, што је претежније, на којим

тачкама треба у интересу трговине, а и из санитетских обзира, поставити производну, марвену и дрварску цијацу; какав ред прописати, и шта све урадити па да се с једне стране ујемчи равномерни развигут свију тргова према природи сваког од њих, а с друге опет да на трговима потрошачи налазе све то више од оних користи на које имају и право.

О свему овоме или се није ни мало мислило или је по кад-кад просинула тек каква мисао до брзо угине без икаквог трага за доцније. То доказује најбоље законска одредба која о пијацама данас постоји.

(Наставиће се)

ДОПИСИ ГРАЂАНА

1. Аргуста 1890. Београд.

Вест, да је Одбор општински решио да се још овог лета у „балканској“ улици направи нова калдрма, одиста могла је обрадовати скоро сваког становника београдског, јер ја мислим да нема никог у Београду, који бар једном недељно не мора да прође том улицом. Мене пак, који у тој улици живим више од 20 година, не само да је глас о одлуци обрадовао него ме је још и изненадио. И сам сам потписао молбу, коју су за оправку калдрме недавно поднели становници из те улице, али ја се — морам признати — нисам надао никаквом успеху. Та за Бога није то да смо ми један пут моили да се општинска управа смиљује бар, и да једном калдрму у балканској улици доведе у ред. Дасађивали смо и досађивали, али никад никакве вајде! У толико можемо данас бити захвалнији општинској управи, нарочито још и с тога, што је донета одлука раније но што смо поднели последњу молбу.

Овог пута нека ми је допуштене рећи неколико речи.

Разумем, да ствари код нас не могу течи тако лако, како то иде по већим и величим градовима. Гди је више средстава, где више има новчаних извора и где је више зналачког особља на расположењу, ту природно, радови морају ићи и брже и боље. Али ипак, и код нас одавна је много што-шта могло бити другчије. Ето н. пр. балканска улица. Она ће се нивелисати и боље калдрмисати, па и тесане (плочасте) тротоаре добити тек сада; а зар није требало и зар се није могло урадити, то много раније? Калдрма је у најлошијем стању одавна, улица стрма, а донекле и крива, тротоара нема никаквих, а саобраћај, од како је отворена жељезница, преко сваке је мере велики. И општина, поред свега тога, оставља такво стање у тој улици читавих десет година да би по пустим окрајцима могла градити и тротоаре и калдрме и благе нагибе.

Ето против тога морамо се жалити увек, а ја данас чиним своје примедбе из разлога што би желeo да се у будуће тако не ради, него да се по реду и разумно свршава прво оно што је прече и важније.

Још на нешто да обратим пажњу.

Балканска улица има врло јак пад, а то је улица, по моме сматрању, једна од најважнијих београдских улица. Чим буде калдрма готова, биће у њој и колски саобраћај много већи, а и треба да буде јер одигра то је најкраћа пруга да се број са жељезнице дође у варош и обратно. С тога би ваљало да се обрати што већа брига да се нивелација потпуно и правилно изведе. Бићу искрен да признај, да се код нас зуца да ће се нивелација окрњити за љубав двојице богаташа који имају јак утицај. Ми се надамо, да председништво општине то неће ни за чију љубав допустити. Правда и општа потреба ишту, да се олакша саобраћај у „балканској“ улици, а то ће се постићи ако се што већма иста улица откопа.

—ић.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Домао. Председник општине, г. Никола П. Пашић вратио се с пута 1. окт. мес.

Платили данак. Законом изборним предвиђено је да само они грађани могу добити бирачку карту за избор посланика који су платили сав ранији данак до полгођа, у коме се избор врши.

*) Види 16. број листа од ове године.

До 1. ов. мес. добили су право на бирачку карту:
а). У кварту врачарском 731 грађанин.
б). „ варошком 549 ”
в). „ дорћолском 351 ”
г). „ теразиском 315 ”
д). „ савамалском 304 ”
е). „ палилулском 164 ”

Сврмено. Многа лица обраћају се општинској управи за службу. Особље за одељке општинског Суда постављено је а других празних места нема. С тога је наређено да се више молбе за службу не примају.

Ко жели да прими своја документа натраг, може то учинити у деловодству од 5—6 час. по подне.

Чланови одбора. У записнику одборске радње, који данас доносимо, налазе се имена оних грађана који су изабрани за чланове црквених парохијских одбора (страница 104. стубац 2-ги).

Ради знања. Управа за грађење новог водовода, образована је и отпочела свој рад.

Канцеларија њена смештена је у кући пок. г-ђе Томаније, на ћошку „Обренове“ и „Крунске“ улице, када треба слати сва акта и сва писма упућена било на Управу, било на Надзорну комисију за грађење новог водовода.

ИСПРАВКЕ: У бр. 31 и 32. поткрале су се извесне штампарске погрешке, које је потребно поправити.

Тако

У приходу:
у партији на непокретна добра, стоји 19.154.15 треба 49.154.15

У расходу:

	стоји	треба
у I. партији, плата главног књиговође	3600	1800
, IV. партији на 7 бабица плата	4200	3926
Свега. . .	2270	22426
у II. партији на 23 служника плата	17460	17760
, VII. партији на 3 чувара шарка	1800	1080
, , , 2 чувара обала	2160	1080
у VIII. партији свега.	33760	24120
у XII. партији на храну коња чете пожарне	1300	13000
, XVI. партији на издржавање ванбрач. деца 105.000	10.000	
у XVIII. партији свега.	173 000	183000

О б з н а н а

Од 1. Августа па све до 14. Сеп. т. г. закључно, издаваће се бирачке карте свима оним грађанима који имају право бирати народне посланике.

Карте ће се издавати у благајном одељку општинског Суда, и то од 8—12 час. и од 3—6 по подне.

Карте се могу издавати само оним грађанима, уписаним у азбучни списак, који су претходно испунили и предвиђени услов у чл. 34. изборнога закона.

Од стране Суда општине вар. Београда 28. Јула 1890. АВР. 1393.

С т е ч а ј

За израду катастарног плана у атару општине Београдске, и за допуну плана вароши Београда.

Спаки конкурент мора да поднесе до 18. Августа тек. год. документа, у доказ да ће моћи изврши овај рад према захтевима науке.

Ближи услови могу се видити сваког радног дана у грађевинском одељењу Суда општине вароши Београда.

Од стране Суда општине вароши Београда ГБР. 389. 25 Јула 1890. год. у Београду.

Општинске лицитације

При грађевинском одељењу Суда општине вароши Београда, држаће се следеће јавне лицитације:

I.

На дан 13. Августа тек. год. од 9—12 часова пре подне за грађење калдрме од коцкастог камена у „Узун-Мирковој“ и „Васиној“ до „Љубичине“.

Кауција 12000 динара.

II.

На дан 13. Августа тек. год. од 3—6 часова после подне за грађење калдрме од коцкастог камена у „Васиној“ улици од „Љубичине“ до Позоришног трга и у „Цариградској“ улици.

Кауција 12000 динара.

III.

На дан 14. Августа тек. год. од 9—12 часова пре подне за грађење калдрме од коцкастог камена у „Краљ Милановој“ улици.

Кауција 15.000 динара.

IV.

На дан 14. тек. мес. од 3—6 часова после подне за грађење калдрме од коцкастог камена у деловима „Крез Михаилове“ и „Крагујевачке“ улице.

Кауција за део у „Кнез Михаиловој“ улици 6000. динара, а за део у „Крагујевачкој“ улици 5500 динара.

V.

На дан 7. Августа тек. год. од 9—12 час. пре подне за откопавање земље до нове цивелете и грађење калдрме у „Болничкој“ улици, између „Цетињске“ и „Милетине“ улице.

Кауција за откопавање земље 100. а за грађење калдрме 1400 динара.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 24. до 31. Јула закључно прешло је преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. просечна цена	ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. гр. просечна цена
КИЛОГР.		дин.	КИЛОГР.		дин.
479.523	Брашна пшенич.	— —	2215	Сламе	— —
	Брашна кукуруз.	11·20	17	Коре брезове.	7·—
	Пшенице	— —		Кајмака	105
	Кукуруза	— —		Ораових трупаца	
2137	Ражи	8·—	3121	Сира	68·—
244	Сочива.	50·—	1737	Лоја топљена	95
65.319	Јечма нова	8·20	406	Масти	104
94.603	Овса	9·75	23300	Вуне пране	200
	Кукуруз нови	— —	10.500	Трупаца ораових	— —
1471	Пасуља	21·50		Вуне непране	
4649	Кромпира нова	5·50	70.607	Свиња дебелих	75·—
	Арпаџика	— —	59.400	Уљена камена	— —
4.649	Црна лука	6·50	466	Тумура дрвена	7·50
49	Бела лука.	26·—	102.290	Бречча	3·—
	Лука аршаме	— —	22.329	Вина црна	— —
5442	Крушака	14·—	510	Комове меке	32·—
438	Јабука.	14·—	8881	Ракије џ. меке	30·—
3564	Зелени разне	5·—	59.290	Цемента	4·—
2574	Шљива сирових	10·—	10.099	Кожа јагњећих	— —
	Воде киселе.	— —	67.000	Камена праста	— —
53620	Сена	4·20	319	Кудеље у повес.	65·—

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.